Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Подиноке число 3 кр.

Ч. 105. | Нинѣ: гр. к. Н. 6 О слѣп. Мокія см. | Завтра: рим. к. 5. по Вел. Дезидерія | Недѣля 10 (22) мая 1892. | Всходъ солнця 4 г. 15 м.; заходъ 7 г. 39 м. Баром. 758 терм. + 14·7° + 5·0°. | Рôкъ II.

Рада державна.

Якъ вже звѣстно, дававъ міністеръ фінансôвъ дръ Штайнбахъ поясненя въ справѣ управильненя валюты и въ консервативнôмъ клюбѣ Гогенварта. Міністеръ признавъ тамъ великій поступъ нашихъ вôдносинъ валютовыхъ, але зазначивъ, що справа срѣбла доси ще не порѣшена. Треба конче, щобы теперѣшнôй валютѣ дати металеву пôдставу, абы тымъ способомъ покрыти банкноты державнѝ, що суть въ курсѣ, бо въ такôмъ случаю подѣѣ политичнѝ не будуть такъ дуже шкодити економічнымъ вôдносинамъ австрійскимъ. За дальше выдаване непокрытыхъ банкнотôвъ або за позволене свобôдного выбиваня срѣбла, не взявъ бы нѣхто одвѣчальности на себе. Правительство не стремить до заведеня золотои валюты длятого, щобы утворити скарбъ военный. Збиране золота на цѣли военнѝ було бы зô становиша економічного зовсѣмъ нерозумно. Найлѣпшимъ скарбомъ военнымъ есть не мати въ самыхъ початкахъ войны непокрытыхъ металевыми грôшми банкнотôвъ; длятого то есть небезпечна, ба й неможлива рѣчь задержувати паперовѝ грошѣ мимо того, що часы суть мирнѝ.

Члены клюбу предложили дрови Штайнбахови кôлька пытань а мѣжь тыми, въ якій способъ при теперѣшныхъ условіяхъ можна бы постарати ся о золото и якій вплывъ буде мати управильнене валюты на австрійскѝ фінансы. Декотрѝ послы высказали обаву, що спекулянты біржевѝ и банкиры, видячи, що Австрія потребуе золота, змовлять ся и утворять т. зв. „рінґъ“, щобы продавати Австріи золото по якъ найвысшôй цѣнѣ. Міністеръ сказавъ на то, що треба конче старати ся о то, щобы въ фінансахъ державы пôдъ нѣякими условіями не наставъ дефіцітъ, але также не треба нѣякъ мѣшати разомъ реформу податкову зъ управильненемъ валюты. Вплывъ реформы валюты на цѣну треба, о скôлько можна здержати, а то мабуть удасть ся. Міністеръ не думае, щобы при тôмъ способѣ, якого ужито до закупна золота, утворивъ ся якійсь „рінґъ“, и щобы цѣна золота стала дуже высока; до того не прийде. Тѝ сумы, якѝ находять ся теперь въ касахъ, не будуть ужитѝ на закупно золота и треба ихъ задержати въ запасѣ до правильного ужитку. — По сѣмъ присутнѝ дали міністрови браво а пос. Гогенвартъ подякувавъ ему за его яснѝ и успокоюючѝ заявленя.

Вчера по полудни пояснявъ мін. дръ Штайнбахъ справу реґуляціѣ валюты также и въ „вôльнôй спôлцѣ рôльничôй“ (Лінбахера „freie Agrarvereinigung“) а даючи вôдповѣдь на пятьнацять поставленыхъ ему пытань заявивъ, що подаванѝ способы для недопущеня пôднесеня валюты суть непрактичнѝ и не дають забезпеки, що осягне ся цѣль, до котрои стремить ся. Постарати ся заразъ о цѣлу скôлькôсть золота есть рѣчь неможлива. Колибъ показала ся потреба покрыти наставшу бôльшу потребу, то не наступить то черезъ якусь змѣну безпосередныхъ податкôвъ лишь податками посередными и безъ шкоды для загальныхъ интересôвъ. Порушувати теперь справу податкôвъ безпосередныхъ значило бы шкодити реформѣ. Роздобуване золота за границею черезъ позичку не може выкликати ажія вôдъ золота. Цѣлею, до котрои стремить ся черезъ установлене валюты есть, щобы платити готôвкою а тому можуть перешкодити лишь крайнѝ случаѣ, якъ н. пр. война; на щасте однакожь нема до того зовсѣмъ нѣякои причины. Але якъ разъ длятого, що могло бы щось станути на перешкодѣ, то треба тымъ бôльше стремѣти до реформы.

Рускій клюбъ въ Радѣ державнôй подавъ такій комунікатъ изъ своихъ засѣданъ до прилюдной вѣдомости: На II-ôмъ засѣданю зъ дня 7 мая с. р. запали слѣдуючѝ ухвалы и постановы:

1. По справозданю предсѣдателя клюбу пос. о. Мандычевского о ходѣ и результатѣ нарады провôдникôвъ клюбовыхъ надъ проґрамою працъ парляментарныхъ въ теперѣшнôй сесіи соймовôй — ухвалено на внесене посла Пôдляшецкого: заявити провôдникамъ иншихъ клюбôвъ, що клюбъ послôвъ рускихъ уважае за пожадане, щобы всѣ делеґаты поодинокихъ клюбôвъ парляментарныхъ спôльно и разомъ зъ міністромъ скарбу вôдбули конференцію, на котрôй бы міністеръ давъ поясненя въ справѣ реґуляціѣ валюты, и щобы делеґаты результатъ тыхъ спôльныхъ переговорôвъ закомуніковали клюбамъ въ цѣли остаточного порѣшеня. На выпадокъ принятя того способу комунікованя зъ міністромъ делеґовано на вôдпоручникôвъ клюбу послôвъ: Мандычевского, Пôдляшецкого и Телишевского.

2) При доповняючихъ выборахъ членôвъ до поодинокихъ комісій парляментарныхъ, именно до адміністраційнои и належитостей

На водахъ.

Образокъ зъ американьского житя.

(Конець.)

Може въ годину по тôмъ, якъ вôдъѣхавъ майоръ Фіцконнель зъ панною Семперъ, розôйшлась мѣжь купелевыми гостями чутка, що они обое вже таки повѣнчали ся въ селѣ Ліндъ, а чутка та й дѣйстно потвердила ся. Въ кôлька годинъ опôсля молода пара, що лише що побрала ся, появила ся знову, а зъ повныхъ радости лиць молодои жѣнки и майора видко було, що они люблять ся и що зовсѣмъ вдоволенѝ собою. Розумѣе ся, що середъ такихъ обставинъ и здоровле обоихъ значно поправило ся. Подужавши такъ и набравши свѣжихъ силъ, выйшли обое супруги на другій день зъ гостинницѣ и выѣхали вôдтакъ зъ мѣста.

— Отъ то вамъ красна історія! — вôдозвалась панна Гілеръ, що вже кôльканацять лѣтъ ѣздила на воды до Саратоґи и нѣколи не могла зловити собѣ жениха.

— Ажь смѣшна цѣла та комедія! — сказала на то якась молода жѣнка, що першій разъ приѣхала була сюды на воды.

— То таки такъ не яло ся! — запримѣтила третя вже добре собѣ пôдстаркувата.

Тымчасомъ молода пара заѣхала собѣ въ найлѣпше до Нового-Йорку и прожила тамъ найщасливѣйшѝ хвилѣ.

Такъ минали днѣ за днями, а одно другого не спытало анѣ разу, якъ стоить рѣчь зъ его маетковыми справами. Було то въ Черѣджь, въ малôмъ мѣсточку на провінціи, чотири милѣ вôдъ Ню-Йорку, де молода пара перебувала черезъ два днѣ. Ажь тутъ зважививъ ся мужь нагадати бодай трошки щось про все таки досыть цѣкавѝ справы родиннѝ.

Було то вечеромъ; обое сидѣли въ гостинници при отвертôмъ вôкнѣ въ своѣй комнатѣ та любували ся чудеснымъ видомъ, якій представлявъ ся ихъ очамъ. Майоръ спершись рукою на крѣсло, на котрôмъ сидѣла его жѣнка, вôдозвавъ ся до неи:

— Скажи менѣ, голубко, хто управителемъ въ твоихъ добрахъ?

— А хтожь, якъ не ты мôй любый?!

— Та оно то розумѣе ся — але ажь тогды, коли они будуть моими — сказавъ вôнъ ѣй на то; — але у мене на думцѣ, хто теперь тамъ господарить?

— Тажь ты самъ таки, — вôдповѣла она ему.

— Та бо ты жартуешь собѣ зô мною, — говоривъ вôнъ дальше и гладивъ еѣ ручку. Тажь ты не давно тому вôддала менѣ свое серце, то й пора вже, щобъ ты вôддала пôдъ мôй зарядъ свою маетнôсть.

— Мое личко, мôй любый, то й вся моя маетнôсть, все мое добро, — вôдповѣла она и сперлась на его плече.

— Панѣ, я вамъ скажу коротко, — почавъ майоръ говорити сердито, — менѣ треба грошей..., за вôзъ, котрымъ мы сюды приѣхали, я вправдѣ заплативъ.... але теперь нема вже у мене чимъ платити.

— Видишь, що й я хочу бути щира зъ тобою, — вôдповѣла красавичка, — абы жесь знавъ, що й у мене, якъ свѣтъ великій, нема бôльше нѣчого, якъ то, що на менѣ.

— То у тебе нема дѣйстно нѣякихъ маетностей? — спытавъ майоръ и схопивъ ся зъ крѣсла.

— Анѣ ось тôлько!

— Грошей въ банку не маешь?

— Анѣ зломаного крейцара.

— Анѣ готôвки, анѣ ґрунту?

— Нѣчого, нѣчогôсенько

— Хибажь ты не спадкоемниця по богатôмъ гуртôвнику?

— Нѣ!

— А щожь ты за одна?

— Ваша жѣнка, мôй поважаный пане и донька честного собѣ кравця.

— Охъ ты!... — крикнувъ анґлійскій офіциръ, а вôдтакъ закрывъ собѣ лице обома руками та ставъ роздумувати. Але за хвильку опамятавъ ся знову и говоривъ дальше: Колижь такъ, то желаю вамъ щастя, панѣ, що вы стали жѣнкою правдивого дѣдовода. Я зовсѣмъ зруйнованый и вже не знаю, якъ дати собѣ раду.

ухвалено голосувати на дотычныхъ кандидатôвъ представленыхъ клюбами.

3) Ухвалено зажадати одного мѣсця въ парляментарнôй комисіи, котра мае выбратись въ цѣли выготовленя нового кодексу карного, для репрезентанта клюбу руского, и поручено предсѣдателеви клюбу, щобы въ тôй справѣ зъ иншими клюбами увôйшовъ въ переговоры.

4) Ухвалено голосувати за вôдосланемъ до комисіѣ буджетовои внесеня дра Кляича, домагаючого ся стабілізаціѣ инспекторôвъ окружныхъ въ Дальмаціи.

5) Въ нарадахъ надъ правительственнымъ предложенемъ о великихъ будовахъ для Вѣдня — посолъ Пôдляшецкій, по представленю цѣлои справы, поставивъ внесене, абы клюбъ рускій надъ тымъ предложенемъ перейшовъ до порядку дневного и противъ того предложеня голосувавъ. Внесене свое мотивувавъ посолъ Пôдляшецкій въ слѣдуючій спосôбъ: Якъ проектъ правительственный такъ и проектъ комісійный обôймае чотири роды будовъ, безъ можности передѣленя ихъ и окремѣшного трактованя. Зъ тыхъ двѣ будовы т. е. реґуляція Вѣденки и построене головныхъ каналôвъ асанаційныхъ не належать до такихъ, котрі бы належало будувати коштомъ державы; що найбôльше, могли бы они бути державою субвенціонованî. Приняте тои засады могло бы въ будучности стати ся неоправданымъ та й небезпечнымъ прецеденсомъ. Кромѣ того проґрама будовы, становлячи интеґральну часть проектованого закона, есть зовсѣмъ неясна та недокладна и не выключае переступленя проектованыхъ выдаткôвъ.

Посолъ Телишевскій поставивъ знову таке внесене: Клюбъ рускій постановляе голосувати за переходомъ до спеціяльнои дискусіѣ на пôдставѣ комісійного предложеня, але рôвночасно заявляе, що послы руского клюбу голосувати будуть противъ зажаданыхъ кредитôвъ 300 000 зр. на переведене головныхъ каналôвъ, и 10,000.000 зр. на перебудоване теперѣшного каналу Дунаевого на зимовый та торговый. Се свое внесене мотивувавъ посолъ Констант. Телишевскій ось такъ: Побудоване каналôвъ мае значѣне чисто мѣсцеве и тяжить выключно на громадѣ вѣденьской, а спосôбъ ихъ переведеня, якій проектуе ся, не лежить въ сферѣ интересôвъ державы. Вôдмову же кредиту на перебудову каналу Дунаевого умотивувавъ посолъ експертизою, даною въ тôй справѣ, и тымъ, що въ предложеню нѣгде не выказано, щобы то перебудоване зъ причинъ економічныхъ доконче було потрѣбне. — По переведенôй дискусіи, въ котрôй кромѣ внескодавцѣвъ забирали голосъ послы Мандычевскій и Барвѣньскій, внесене посла Пôдляшецкого, щобы надъ предложенемъ перейти до порядку дневного, пôддане пôдъ голосоване упало, а бôльшостію голосôвъ ухвалено внесене посла Телишевского.

Посолъ Брилиньскій запроектувавъ, щобы членамъ клюбу полишено свободу: або голосувати або здержатись вôдъ голосованя. Се и ухвалено въ додатку до ухвалы внесеня посла Телишевского.

Зъ рускихъ товариствъ.

На послѣдныхъ засѣданяхъ головного выдѣлу товариства „Просвѣты" залагоджено отсî важнѣйшî справы:

1. Выдѣлъ ухваливъ выготовити повный и основный инвентарь цѣлого майна товариства пôсля вôддѣлôвъ (каса, маґазинъ книжокъ, бібліотека, архівъ, музей и т. д.), а для прискореня укладу инвентаря и зъ огляду на змагаючî ся чинности канцелярійнî ухваливъ выдѣлъ приняти одного помôчника до канцеляріѣ товариства на часъ конечнои потребы.

2. Вôдчитано и принято до вѣдомости ширше письмо Впов. Олександра Борковского, директора ґімназіѣ дрогобицкои, зъ его помѣченями дотычно выдавництва Календаря „Просвѣты".

3. Цѣле одно засѣдане заняла справа выдавництва промыслово-господарскои ґазеты. Якъ звѣстно, недавнî загальнî зборы поручили выдѣлови, щобы своею пôдпомогою матеріяльною а взглядно и иніціятивою давъ можнôсть выходити ґазетѣ промыслово-господарскôй, котра особливо въ нинѣшнôй порѣ, коли „Просвѣта" перемѣнилась на товариство просвѣтно економічне есть конечно потрѣбна. Членъ выдѣлу „Просвѣты" дръ Іосифъ Олеськôвъ, професоръ господарства, подавъ до вѣдомости выдѣлу, що вôнъ задумуе взяти ся до выдавництва ґазеты промыслово господарскои и почавъ бы еѣ выдавати уже зъ осеню сего року. Дръ Олеськôвъ выложивъ выдѣлови цѣлый плянъ видавництва, а потôмъ запытавъ, чи выдѣлъ прийде его выдавництву въ помôчь? Ґазета дра Олеськова — якъ вôнъ казавъ — зовсѣмъ не мѣшалась бы въ пытаня партійнî, а мала бы служити для всѣхъ Русинôвъ, отже и не могла бы бути нѣчиимъ орґаномъ, тôлько его власнымъ, и вôнъ нѣякого посторонного вплыву на редаґоване ґазеты не допустивъ бы, а тôлько пôдпиравъ бы економічнî змаганя „Просвѣты" въ такихъ напрямахъ, якî вôнъ признававъ бы користными и раціональными для пôдвигненя народу. Надъ тымъ заявленемъ дра Олеськова вывязалась ширша дискусія, змагавша до выясненя деякихъ сумнѣвôвъ, а коли справа прояснилась, выдѣлъ ухваливъ насампередъ въ засадѣ, що сповняючи поручене загальныхъ зборôвъ радо, пôсля своихъ силъ, пôдпоможе матеріяльно задумане выдавництво дра Олеськова, а потôмъ вызначивъ суму запомоги 400 зр., платну квартально зъ долу — коли ґазета буде выдавана згôдно зъ интенціями выдѣлу и коли дръ Олеськôвъ членамъ „Просвѣты" удѣлить вôдповѣдного опусту въ предплатѣ.

4. Членъ товариства, п. Дмитро Дмитерко, подавъ выдѣлови на письмѣ проектъ, щобы выдѣлъ постаравъ ся о уложене популярнымъ и гарнымъ стихомъ исторіѣ Руси. Выдѣлъ признавъ проектъ той въ засадѣ добрымъ. Однакожъ справа ся буде ще предметомъ ширшого обговору на однôмъ зъ слѣдуючихъ засѣдань.

5. Яко книжочка за мѣсяць май, вже выйшла зъ друку дуже займаюча змѣстомъ и гарнымъ вôддана языкомъ повѣстка „Галя", перероблена М. Загôрною зъ россійского. Тематъ взятый зъ часôвъ першихъ появъ христіяньства на Руси-Украинѣ. До повѣстки долучена коротенька информація про новî грошѣ.

6. За мѣсяць червень розпôчне ся вже сими днями друкувати праця о. Кирила Селецкого п. заг. „Зъ житя Якова Кука, або що може сильна воля и трудъ постôйный".

7. Въ справѣ кавціѣ 1000 зр. для черновецкои „Буковины", принявъ выдѣлъ до вѣдомости письмо черновецкихъ Русинôвъ зъ заявленемъ що до способу убезпеченя тои сумы и поручивъ дрови К. Левицкому ще разъ вôднестись письменно до Черновець о выяснене деякихъ сумнѣвôвъ.

8. Бібліотека по пок. Евсевію Грушкевичу вже порядкуесь. Побôчь цѣнного збору книжокъ, полишивъ покôйный кôлька своихъ рукописей, зъ котрыхъ особливо цѣнный родовôдъ Грушкевичѣвъ, уложеный зъ великою старанностію и мѣстячій въ собѣ богато матеріялу до исторіи руского духовеньства въ Галичинѣ. Рôвножъ цѣнный набутокъ припавъ „Просвѣтѣ" въ значнѣйшôмъ числѣ альбомôвъ, мѣжъ котрыми альбомъ выставы тернопôльскои представляе вартôсть 350 зр.

9. Читальнѣ „Просвѣты" основують ся и вже есть кôлькадесять. Можна бы тôлько бажати, щобы то йшло скорымъ темпомъ. Якъ давнѣйше для філій „Просвѣты", такъ теперь для читалень заведено книгу, въ котрôй буде вести ся переглядъ розвитку и дѣяльности кождои читальнѣ „Просвѣты".

10. Выдѣлъ зъ великою приятностію приймае майже на кождôмъ засѣданю до вѣдомости дары — деякî дуже цѣннî — до архіву, до музею и до бібліотеки товариства. Свѣдчить се о довѣрію и симпатіи землякôвъ до товариства „Просвѣты", а выдѣлъ зô своеи стороны щиро дбае, щобы тî жертвы вôдповѣли свому призначеню и зъ часомъ послужили загалови рускому.

11. На оногдашнôмъ засѣданю выдѣлу перевела ся ширша дискусія надъ системою выдавництва книжочокъ „Просвѣты". Постановлено старатись о добôрнî а змѣстомъ рôзноароднî книжочки двоякимъ способомъ: дорогою конкурсу, (щобы кождый Русинъ мôгъ пробовати своихъ силъ писательскихъ) и дорогою запросинъ людей, знаныхъ писателѣвъ, щобы писали для товариства вôдповѣдно до свого знаня фахового.

Переглядъ політичный.

Молодочехи розôслали комунікатъ, въ котрôмъ кажуть, що они запрошували міністра дра Штайнбаха, щобы вôнъ и въ ихъ

— Знаешь що? — то напиши до твого брата, що есть десь тамъ богатымъ льордомъ, та позичь собѣ у него грошей.

— У мене нема нѣякого брата льорда?

— Ну, то пиши до твого полку, при котрôмъ служишь, нехай пришлють тобѣ задатокъ на твою пенсію.

— Я не служу при нѣякôмъ полку.

— А маетку не маешь нѣякого?

— Анѣ на крейцаръ.

— То хиба позволите, мôй пане, запытати васъ, хто вы такі?

— Вашь мужь, моя панѣ, а до того ще й сынъ не абы якого мантѣя, котрый выучивъ мене добре своеи штуки, але не лишивъ менѣ нѣчого бôльше анѣ на волосъ.

— Мôй батько выховавъ мене добре — вôдповѣла она.

— И мôй мене добре выховавъ, нема що казати, але симъ разомъ я програвъ.

Сказавши то выйшовъ майоръ и побѣгъ до господаря. Люба его жѣночка пôшла за нимъ на пальцяхъ та ставувши пôдъ двери, приложила ухо и пôдслухувала.

— Коли вôдходить почта до Нового-Йорку? — спытавъ вôнъ?

— Около пôвночи — вôдповѣвъ господарь.

— Поѣду почтою, — збудѣть мене, абы я не заспавъ.

— Треба вамъ лишь одного мѣсця въ почтовôмъ возѣ?

— Одного лишь!

Господарь сказавъ ще на то, що треба заплатити напередъ, коли ѣде ся ночею. Майоръ перешукавъ всѣ кишенѣ и послѣдными грôшми заплативъ за почту.

Межи обома супругами не було вже нѣякои бôльше розмовы. Кожде пôшло до своеи комнатки, а майоръ положивъ ся таки заразъ спати и заснувъ. Але жѣнка була осторожна и якъ могла, такъ робила, абы не задрѣмала. Ледви що почтовый вôзъ заѣхавъ передъ гостинницю... якъ она вже схопилась и побѣгла на долину. На сходахъ стрѣтивъ еѣ господарь. Вôнъ спытавъ ся еѣ, чи еѣ чоловѣкъ вже вставъ?

— Нѣ, не вставъ, але не будѣть его.

— А, то для васъ замовлене мѣсце въ возѣ? — спытавъ господарь.

— Такъ — для мене.

— Ну, то добре, то вже не буду будити вашого мужа. Прошу, — идѣть скоренько, сѣдайте, — вôзъ вже готовый — вже чекае — сѣдайте скоренько...

Панѣ Фіцконнель сѣла и вôзъ покотивъ ся въ дорогу. Незадовго доѣзджала вже она до Нового-Йорку лишивши чоловѣка, най собѣ робить, що хоче.

Такъ стало ся въ Америцѣ на водахъ.

клюбѣ давъ поясненя о валютѣ, але міністеръ вôдповѣвъ, що позаякъ они роблять правительству опозицію то вôнъ до клюбу не прийде а дасть поясненя на якôмъ неутральнôмъ мѣсци. Молодочехи на то не пристали.

Перше читане проектôвъ валютовыхъ займе що найменше два засѣданя, а коли они будуть опôсля переданй комісіи, то на порядку дневнôмъ стане законъ о промыслѣ будôвельнôмъ.

Пôдчасъ похорону ґен. Кляпки въ Будапештѣ, выкликали були студенты демонстрацію и кинулись на полицію зъ лѣсками, але скоро зроблено спокôй.

Розôйшлясь чутка, що царь таки не приѣде до Берлина, а коли стрѣтить ся зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ, то хиба ажь по гостинѣ въ Копенгазѣ. Цариця и еѣ молодша донька Ольга, все ще не здужають на нервы ще вôдъ часу катастрофы пôдъ Борками.

Французскй ґазеты доносять, що кн. Фердинандъ болгарскій мае оженити ся зъ княг. Летіцією Бонапарте, вдовою по кн. Аоста, а братовою италіяньского короля.

Новинки.

Львôвъ дня 21 Мая.

— **Громадѣ Пôдгайчики** въ повѣтѣ рудецкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Найдост. Архікнягиня Марія Тереса,** подруга Є. Цѣс. и Кор. Высокости Архікн. Кароля Людвика, перебуваюча саме теперь въ замку Роттенштайнъ коло Мерану, выкôнчуе тамъ при помочи артистки и малярки Ірмы Комльоши, величаве дѣло малярскои штуки, именно пышный паравань, якій сама власноручно вымальовала десенями цвѣтôвъ. Предметъ той буде становити головну выграну на льотеріѣ, яку Найд. Архікн. уладжуе въ користь маючого заложити ся въ Меранѣ шпиталя для терпячихъ на недуго очнй.

— **Именованя.** Професоръ низшои школы въ Тернополи, Омелянъ Михаловскій именованый директоромъ мужескои ц. к. семінаріѣ учительскои въ Тернополи, а супленты тожь семінаріѣ: Юстинъ Балабанъ и Зиґмунтъ Турецкій провізоричными учителями школы вправъ при тôй семінаріи.

— **Конкурсы.** Маґістратъ мѣста Сокаля розписуе конкурсъ на посаду мѣского будôвничого зъ платнею 500 зр. и 100 зр. додатку за доглядъ бôльшихъ будôвель. За пляны и кошторисы на будôвлѣ, переносячй 2.000 зр. коштôвъ, громада платить окремо. На разѣ посада тота буде обсаджена на рôкъ провізорично; речинець вносити поданя назначеный до кôнця мая.

— **Фондъ народныхъ школъ.** Краевый Выдѣлъ оголосивъ справоздане зъ заряду фондомъ школъ народныхъ зъ 1872 р. за рôкъ 1891, зъ котрого выходить, що початково мавъ вôнъ 99.984 зр. 70 кр.; доходы бѣжучй 6.152 зр. 50 кр., выдатки 5.056 зр. 50 кр., отжежь остае въ цѣнныхъ паперахъ 99.995 зр. 70 кр. а въ готôвцѣ 1.096 зр. Въ протягу 1891 р. асиґновано на цѣли школьнй громадамъ: по 250 зр. громадѣ Устечко; по 100 зр.: Богородчаны старй, Бояновъ, Ботелька нижна, Хомяковка, Чижиковъ, Дубровиця, Добровôдка, Ґоды, Доминиковичѣ, Ягоня, Якимôвъ, Кроводра, Криве, Лалинъ, Лѣщина, Мригодъ, Микитинцѣ, Навоєва, Недѣлиска, Новочины, Оряна, Поморяны, Прибыловъ, Пташкова, Райтаровичѣ, Слобода небылôвска, Слохинѣ, Стрептôвъ, Шуфнерова, Шершенôвцѣ, Устрики дольнй, Весела, Ветлинъ, Воля выжна, Вороблевичѣ, Залѣшины и Зарѣче; а 80 зр. громадѣ Барановка.

— **Нова читальня** отворила ся дня 15 мая въ Драганôвцѣ, тернопôльского повѣта. До читальнѣ вписало ся 23 членôвъ, а до выдѣлу выбрано: о. Ст. Коблянського предсѣдателемъ, Романа Савчишина, Дмитра Демкова, Теодора Левицкого и Романа Своренея выдѣловыми, а Тому Левицкого и Илію Бандака заступниками выдѣловыхъ.

— **Шпѣгуны на Буковинѣ.** Буковиньске правительство рѣшило помножити число урядникôвъ и функціонарôвъ поліційныхъ въ Чернôвцяхъ, а спонуку до того дала обставина, що послѣдными часами завважали якъ въ Чернôвцяхъ такъ и на провінціи щоразъ бôльше пôдозрѣныхъ лиць, котрыхъ однакъ доси прихопити не повело ся.

— **Резиґнація.** Зъ Пôдгаєць доносять, що заступникъ маршалка тамошнои рады повѣтовои, п. Мих. Боровскій, нотарь, зрезиґнувавъ зô свого уряду и зъ мандату до рады повѣтовои, а на его мѣсце выбрано адвоката тамошного дра Казим. Павликовского.

— **Еміґрація.** Въ мѣсяци цвѣтни с. р. прибуло до Освѣцима въ намѣрѣ еміґрувати до Америки 1.173 осôбъ, а именно: зъ Галичины 1.055, зъ Буковины 9, зъ Угорщины 109 осôбъ. Експозитура поліціѣ завернула задля браку вôдповѣдныхъ паспортôвъ або средствъ на подорожь 78 осôбъ, (72 зъ Галичины, 6 зъ Угорщины); найбôльше еміґрантôвъ давъ цвѣтень зъ повѣта ясліского, бо 168 осôбъ, дальше удуть повѣты: тарнôвскій 129, мѣлецкій 109, сянôцкій 95, новоторгскій 66, кольбушѣвскій 57, домбровскій 55, новосанчѣвскій 53, коросневьскій 48, мысленицкій 38, стрыйскій 34, горлицкій 28, ропчицкій 27, жовкôвскій 23, бржескій 21, пильзненьскій 19, лѣскій 13, ряшôвскій 12, волочѣвскій 10 — прочй повѣты выказують вже цифры понизше 10 осôбъ. Въ тôмъ самôмъ мѣсяци переѣхало черезъ Освѣцимъ въ поворотѣ зъ Америки 664 осôбъ, а то: 524 зъ Галичины, 44 зъ Буковины и 96 осôбъ зъ Угорщины.

— **Нова ґазета** п. з. Stenograf polsko-ruski почала выходити у Львовѣ пôдъ редакцією Ив. Полиньского (Львôвъ, ул. Кароля Людвика ч. 5). Доси вышли два чвертьрôчнй выпуски сеи ґазеты и обôймають вôдповѣднй взоры для стеноґрафôвъ до вправы въ читаню и писаню стеноґрафією польскою и рускою. Передплата рôчна за чотири выпуски выносить 1 зр., зъ пересылкою почтовою 1 зр. 20 кр.

— **Евгеній Гушалевичь,** звѣстный нашъ спѣвакъ, сынъ о. Ивана Гушалевича, анґажованый на оденъ сезонъ оперовый, т. є. на часъ вôдъ 1 жовтня с. р. до 1 мая 1893, до Ахенъ въ Нѣмеччинѣ пôдъ корнстными для него условіями.

— **Снѣги.** Зъ Скôльщины доносять, що тамъ вôдъ 18 мая запанувала зима а минувшои середы верхи гôръ покрылись на ново снѣгомъ. Задля студени засѣвы входять пôвно.

— **Огнѣ.** Въ Збаражи повставъ дня 18 с. м. въ полудне огонь, котрый въ короткôмъ часѣ обнявъ цѣлый комплексъ, бо около 30 домôвъ, и пустивъ ихъ зъ дымомъ, полишаючи около 100 родинъ безъ даху. Сильный вѣтеръ утрудняв всякій ратунокъ и лишь завдяки надлюдскôй праци тамошнои сторожи огневои пôдъ командою п. Охрымовича удало ся якось въ кôнци опанувати и зльокалізувати пожаръ

— **Смерть въ наслѣдокъ попареня.** Въ мѣсцевости Меґа на Буковинѣ, положила ся селянка Агафія Тычукъ дня 14 с. м. спати на печи, коли тымчасомъ въ печи ще тлѣло. Правдоподôбно въ печи выскочивъ вуголь, зъ чого въ хатѣ повставъ огонь и нѣмъ селянка обудила ся, поломѣнь захопила и еѣ та такъ попарила, що нещаслива жѣнка лише выхопила ся зъ хаты, такъ заразъ вôддала душу.

— **Нещасливый выпадокъ.** Въ Давиденахъ на Буковинѣ завалила ся дня 13 с. м. стодола, а падаючи, убила селянку Анну Краковюкъ и еѣ 8-лѣтну доньку.

— **Таємничій кôстякъ.** Въ селѣ Куличохъ коло Золочева, возячи навôзъ, вôдкрывъ оденъ тамошный господаръ пôдъ землею на одну стопу завглубшки добре ще захованый кôстякъ людскій, лежачій долѣвлиць. Зубôвъ начислено добре захованыхъ 28, нога одна, понизше колѣна, була зломана а потôмъ зросчена. Правдоподôбно буде се жертва якогось злочину, доси невыкрытого.

— **Звѣрска мати.** На передмѣстю Калічанка въ Чернôвцяхъ придыбавъ поліціянъ мѣскій двѣ женщины въ хвили, коли хотѣли сховати въ ровѣ якійсь клунокъ. Показало ся, що було то тѣло убитого 4-мѣсячного дитяти. Обохъ ихъ арештовано и одна называе ся Малка Вайсбахъ, походить зъ Залѣщикъ и є матерію убитои дитины, а друга Парашка Констанчукъ зъ Веречанки.

— **Самоубійство.** Дня 14 с. м. вôдобравъ собѣ житє выстрѣломъ зъ револьверу пѣхотинець 41 полку въ Чернôвцяхъ, Авраамъ Реслеръ въ часѣ, коли стоявъ на вартѣ въ подвôрю черновецкого суду краевого.

— **Богати жерела нафты.** Въ Баку, въ околици Болахана, копальня братôвъ Нобелѣвъ збогатила ся нововôдкрытымъ жереломъ нафты, зъ котрого зразу добувано по 2000 пудôвъ чистои нафты, а вôдтакъ що день бôльше, ажь вытриснула фонтана, що дае денно по 600.000 пудôвъ чистои нафты. Струя розливала ся зъ початку широко и наповнювала навѣть чужй збôрники, закимъ еѣ не спровадили до нафтяныхъ озеръ, а вкôнци до выкопаныхъ коло жерела величезныхъ резервоарôвъ. До роботы заставлено сотки Татарôвъ, що бродячи по колѣна въ нафтѣ, копають ровы и выкидають каменистый пѣсокъ, зъ котрого потворили ся вже цѣлй горы. Сила фонтаны така велика, що потрôйне зелѣзне накрытє криницѣ и прилягаючй до него мостки все дрожать, а гукъ еѣ приглушуе всѣ машины паровй на цѣлу версту довкола. Крôмъ сеѣ фонтаны есть ще въ околици Балахана чотири иншй, даючй около 400.000 пудôвъ денно. Въ наслѣдокъ послѣдного вôдкрытя, цѣна нафты на мѣсци значно упала и выносить теперь по 1/2 копѣйки за пудъ. (40 фунтôвъ)

✝ Посмертнй вѣсти.

О. Корнило Менциньскій, парохъ въ Тирявѣ волоскій, лѣского деканата, перемыскои епархіѣ, упокоивъ ся дня 17 н. с. мая въ 63-ôмъ роцѣ житя а 39-ôмъ священьства. Вѣчна ему память!

Всячина.

— **Ще про віталіну.** Въ Петербурзѣ теперь тôлько й бесѣды, що про віталіну, той чудесно вôдмолодняючій лѣкъ, котрый позбавивъ житя ажь двохъ высокихъ достойникôвъ російскихъ. Того, що той лѣкъ придумавъ вже й арештовано, а всежь не можна ще знати, зъ чого той лѣкъ складавъ ся. Ґачковскій, котрый выдумавъ віталіну не есть навѣть лѣкаремъ лишь инжиніромъ, котрый довшій часъ служивъ при зелѣзници въ закаспійскôмъ краю, въ Азіи. Вôнъ говоривъ зъ разу, що навчивъ ся робити віталіну вôдъ тамошныхъ людей; пôзнѣйше однакожь признавъ ся вôнъ, що то есть лишь мѣшанина ґліцерины, (рôдъ такого олѣю, що вытворюе ся при робреню мила), и бораксу (рôдъ соли, котрои уживають бляхарѣ при лютованю бляхи). Дехто есть зновъ того погляду, що Ґачковскій не робивъ самъ того лѣку, лишь спроваджувавъ его и що віталіна не есть нѣчого иншого якъ розпущеный въ ґліцеринѣ мозокъ зъ ягнять а бораксъ доданый бувъ на то до тои мѣшанины, абы на довше держала ся. Такій лѣкъ зъ мозку ягнять розпущеного въ ґліцеринѣ придумавъ бувъ французскій лѣкарь Константинъ Поль и оголосивъ его въ ґазетахъ зъ початкомъ сего року. Вôнъ доказувавъ що лѣкъ сей добрый для тыхъ, що нездужають на нервы. Вôдмолодняючій лѣкъ Бравна Секварда есть зновъ зовсѣмъ инакшій вôдъ лѣку Поля. Але якъ бы тамъ впрочôмъ и не було, то рѣчь певна, що на то не знайдесь лѣку, щобы зъ старого зробити молодого; скорше можна вôдъ такого лѣку пôти тыми дорогами, якъ пôшли оба російскй достойники, якъ вôдзыскати молоду силу.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 21 мая. Президентомъ Буковины именованый директоръ вѣденьскои поліціѣ Кравсъ.

Вѣдень 21 мая. Заступникъ прокуратора въ Краковѣ Цѣшиньскій именованый заступникомъ надпрокуратора тамъ же; заступникъ прокуратора въ Новôмъ Санчи Буякъ перенесеный до Кракова а адъюнктъ суду повѣтового въ Крешовичохъ, Шнайдеръ, именованый заступникомъ прокуратора въ Новôмъ Санчи, — Управитель почты въ Сяноку, Гаймъ, именованый старшимъ контрольоромъ почтовымъ въ Краковѣ.

Парижь 21 мая. Сербскій посолъ Ґруичь вручивъ Карнотови вôдкликуюче его письмо

Штокгольмъ 21 маю. Кажуть напевно, що король вертаючи зъ подорожи поступить въ гостину до нѣмецкого цѣсаря.

Більбао 21 мая. Фабрика динаміту въ Ґадалькано вылетѣла въ воздухъ; згинуло 9 людей. Два вôдправленй робôтники мають бути виновниками выбуху. Директора фабрики арештовано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В И. Вебера.